

[Himmelstrup.]

noget som helst Ønske om at bibringe det en saadan Form, at det rent teknisk kunde vedtages, Jeg maa tilstaa, at jeg ser saaledes herpaa, at man i Virkeligheden fra Forslagsstillernes Side har stillet dette Lovforslag op som en Art Afviklingsforslag. Det er, saa vidt jeg kan se, et Forsøg paa at afvikle den Toldpolitik, som man fra konservativ Side søgte at indføre i Marts Maaned i F'jor, og som man vistnok efterhaanden blev klar paa var lagt op i et alt for højt Leje. Det konservative Parti fik utvivlsomt i Løbet af Sommeren og Efteraaret visse Paamindelser baade udefra og ogsaa herindefra om, at det kunde ikke nytte at fortsætte ad den Linie. Jeg skal minde om den overordentlig skarpe Kritik af denne økonomiske Politik, som fremkom fra fremtrædende Landboere i den konservative Hovedstadspressen. Jeg skal, saaledes som ogsaa det ærede Medlem Hr. Stauning gjorde, minde om den Kritik, der fremkom i herværende konservative Blade, først og fremmest i „Nationaltidende“, om, at den Toldpolitik, som det konservative Folkeparti hidtil havde ført, kunde det ikke nytte at gentage. For da at skabe en Afvikling af denne Politik — det Indtryk har jeg faaet — har man fremsat dette Forslag, og fremsat det i en saa lidet udarbejdet, en saa teknisk ufuldkommen Form, at dets Vedtagelse, dets Praktisering i det mindste, maa anses for udelukket. Jeg skal endvidere minde om den overordentlige Forskel i Tonen fra konservativ Side i Foraaret 1927, da man paabegyndte denne Toldpolitik, og det mere lave Mæle, der har kendetegnet den toldpolitiske Agitation fra konservativ Side siden da. Vi i Partiet Venstre kan for saa vidt kun hilse denne Udvikling med Glæde. Vi mener, at en protektionistisk Politik her i Danmark og Kravet om den beror paa økonomiske og politiske Vildfarelser, som vi under ingen Omstændighed kan ønske skal føres frem til Sejr her i Danmark. Derfor kan jeg for mit Vedkommende lykønske det konservative Parti til den Udvikling, de paa dette Omraade i det sidste halve Aar har været inde i, og jeg vil haabe, at det maa lykkes dem at arbejde sig helt ud af disse efter min Mening økonomiske og politiske Vildfarelser, som denne Politik er Udtryk for.

Vi fra vor Side har altsaa baade afgørende principielle Indvendinger at rette mod det foreliggende Lovforslag og ogsaa afgørende tekniske Indvendinger imod det. Under disse Omstændigheder ligger det i

Sagens Natur, at vi ikke kan stemme for Lovforslaget, og jeg skal opfordre mine Meningsfæller til at stemme imod det.

Drachmann: Den ærede Ordfører for Udvalget, det ærede Medlem Hr. Stauning, gjorde den desværre alt for rigtige Bemærkning, at det ikke var lykkedes at samle Tilslutning om det Lovforslag, som i Dag foreligger til tredje Behandling. Jeg siger, at dette er fuldkommen rigtigt, men jeg vil ogsaa gerne ganske kort analysere, hvorfor det er blevet saaledes. Af Betænkningen fremgaar det jo, at Venstre, som det hedder, blankt afviser vort Lovforslag. Vi har her i Dag af det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, der talte paa Venstres Vegne, faaet understreget hvorfor. Da Socialdemokratiet er det eneste Parti, der har stillet Ændringsforslag, skal jeg komme tilbage til dette siden og foreløbig holde mig til Venstres Stilling, der var rent negativ. Venstre har efter det ærede Medlem Hr. Himmelstrups Udtalelser afvist og maattet afvise Lovforslaget, „fordi man ingen Sinde var af den Tro, at man kunde bekæmpe Arbejdsløshed med Toldlovgivning“. For os har der med den Erindring, vi har, med den Naivitet, vi maaske ogsaa har, staaet som Mønster for den Lovgivning, vi her ønsker, de Krisetoldsatser, som blev gennemført under Ministeriet Neergaard i 1922 og 1923. Om disse Krisetoldsatser er der udtalt af det Udvalg, der i sin Tid administrerede disse Love og Foranstaltninger, at de har givet gode Resultater, at de, samtidig med ikke at paavirke Priserne ugunstigt — tværtimod paavirkede de dem i nedadgaaende Retning — ogsaa har kunnet modvirke Arbejdsløsheden. I Tobaksindustrien drejede det sig om 1 000 Arbejdere, der kom i Arbejde, og i Skotøjsindustrien var Resultaterne ligeledes gode. Naar det ærede Medlem Hr. Himmelstrup derfor fremhæver i Dag, at en Politik som den, vi tilstræber, og som blot er en Videreførelse, en Simplificering af det, der blev gennemført ogsaa med det ærede Medlem Hr. Himmelstrups Stemme i 1922 og i 1923, er en Politik, „som beror paa økonomiske og politiske Vildfarelser“, er der ikke andet at sige, end at de Vildfarelser har Venstre gjort sig skyldig i i sin Tid. Vi har set det ikke som Vildfarelser, men vi har set det som en Anerkendelse af foreliggende saglige Forhold, som en opportunistisk Politik, som vi ogsaa denne Gang appellerer til. Denne Politik karakteriseres altsaa nu fra Venstres egen Side som Vildfarelser. Jeg overlader til det ærede Medlem Hr.